

Universitatea Tehnică "Gheorghe Asachi" din Iași
Facultatea de Automatică și Calculatoare
Domeniul Calculatoare și Tehnologia Informației
Specializare Tehnologia Informației

**Aplicație web bazată pe servicii ce facilitează interacțiunea
pacienților cu medicii**

Coordonator științific:
Ș.l. dr. inf. Dumitriu Tiberius

Student:
Munteanu Letiția-Ioana

2021-2022

Cuprins

Introducere.....	2
1. Fundamente teoretice.....	2
Terminologie specifică.....	2
Proiecte similare (descriere, specificitate, analiză avantaje-dezavantaje).....	3
2. Proiectarea aplicației.....	3
Arhitectura aplicației.....	3
Listă specificații funcționale.....	6
Listă specificații non-funcționale.....	6
Concluzii.....	6
Bibliografie.....	7

Introducere

Contextul pandemiei a avut un impact semnificativ asupra tuturor domeniilor, generând schimbări majore în viețile oamenilor. Fiind nevoiți să reducem pe cât de mult posibil interacțiunea fizică cu alte persoane, deplasările în spații publice și să respectăm alte reguli specifice acestei perioade, activitatea în mediul online a luat amploare în majoritatea domeniilor. Odată cu această schimbare, multe dintre serviciile de care oamenii au nevoie s-au dezvoltat pe partea virtuală, facilitându-ne astfel utilizarea lor.

Toți acești factori ai vieții cotidiene precum și interesul în a ajuta alte persoane, au dus la alegerea temei de licență dezvoltarea unei aplicații web ce reprezintă o platformă online pentru spitalizare, făcând astfel mai ușor de accesat serviciile medicale. Astfel, oamenii pot folosi această platformă pentru a beneficia de consultații online, fără a fi nevoiți să se deplaseze la centrele medicale. Își pot primi rezultatele, interpretate în prealabil de către un medic și își pot introduce simptomele în vederea alegerii unei specializări medicale spre care ar trebui să se îndrepte.

1. Fundamente teoretice

Terminologie specifică

Lucrarea de licență va fi dezvoltată cu ajutorul următoarelor tehnologii: partea de backend va fi implementată folosind o arhitectură bazată pe servicii. Pentru facilitarea acestui lucru se vor folosi Spring Boot, utilizând ca limbaj de programare Java și FastApi, utilizând Python. Partea de frontend va fi realizată utilizând biblioteca ReactJS, codul fiind scris în JavaScript. În ceea ce privește procesarea datelor introduse de către utilizator pentru obținerea unei recomandări de specializare medicală s-a folosit un algoritm de Machine Learning, Random Forest. Pentru stocarea datelor s-au folosit ca baze de date MySQL și MongoDB.

Spring Boot este un tool care facilitează dezvoltarea de aplicații web, servicii și microservicii utilizând framework-ul **Spring**, făcând acest proces mai ușor și rapid prin cele trei capabilități oferite:

- autoconfigurare: aplicațiile sunt inițializate cu dependențe prestabilite, pe care utilizatorul nu trebuie să le configureze manual
- posibilitatea de a configura dependențele în funcție de cerințele proiectului

➤ crearea unei aplicații de sine stătătoare care rulează de una singură, fără a se baza pe surse externe, acest lucru fiind datorat încorporării unui server web la inițializarea aplicației (Tomcat 7 este serverul utilizat by default de Spring Boot) [3].

De asemenea, securitatea este asigurată într-o astfel de aplicație, Spring Boot având ca standard de securitate **Spring Security**.

Spring Security este un framework care se ~~focusază~~ pe controlul accesului într-o aplicație dezvoltată în Java. Acesta oferă funcționalități atât din punct de vedere al autentificării, cât și din punct de vedere al autorizării, fiind foarte flexibil în ceea ce privește parametrizarea, personalizarea și configurarea în vederea satisfacerii cerințelor dezvoltatorilor de aplicații [12].

Infrastructura web a Spring Security se bazează în întregime pe filtre standard de servleți. Acesta nu folosește intern servleți sau alte framework-uri bazate pe servleți, așadar, nu are legături către o tehnologie web particulară. Lucrul cu `HttpServletRequest` și `HttpServletResponse` asigură flexibilitate în primirea cererilor de la diferiți clienți, cum ar fi: browsere, servicii web client, `HttpInvoker` sau aplicații AJAX. Spring Security menține intern o înlanțuire de filtre, fiecare având responsabilitate proprie. Acestea sunt adăugate sau șterse din configurație în funcție de serviciile cerute. De asemenea, ordinea filtrelor este importantă, acest lucru fiind dat de dependențele dintre filtre [13].

Așadar, Spring Security asigură funcționalități pentru: autentificare, autorizare și filtrarea servleților.

Autentificarea reprezintă procesul prin care se validează identitatea unui utilizator, pe când **autorizarea** este procesul prin care utilizatorului autentificat i se permite accesul la diferite resurse. Spring Security are o arhitectură proiectată să separe autentificarea de autorizare.

În contextul Spring Security, autentificarea este reprezentată de tokenul de autentificare sau pur și simplu, autentificarea. Acesta conține informațiile necesare procesului de autentificare, ele fiind:

- **principalul**, prin care este identificat userul, fiind de obicei o instanță a `UserDetails` atunci când autentificarea este făcută cu username și parolă
- **credențialele**, de obicei parola
- **permisiunile**, o colecție de roluri sau scopuri care vor fi folosite mai apoi în configurarea proceselor de autorizare

Autentificarea poate fi privită ca fiind input-ul către **AuthenticationManager**, API-ul care definește cum realizează filtrele Spring Security autentificarea. În urma unei

astfel de cereri care a fost procesată de către `AuthenticationManager` prin metoda **`authenticate`**, tokenul de autentificare este salvat în **`SpringContextHolder`**, aici fiind salvate detaliile celor autentificați. Acesta folosește un thread local pentru a salva informațiile necesare, iar pentru a afla userul curent autentificat se folosește **`SecurityContext`**, care conține un obiect `Authentication`. Deși se folosește un singur thread pentru salvarea acestor informații, **`ProviderManager`**, va șterge informațiile sensibile din `Authentication`, obiectul returnat atunci când o cerere de autentificare este făcută cu succes. `Provider Manager` este cea mai folosită implementare a `AuthenticationManager`. Acesta iterează o cerere de autentificare printr-o listă de **`AuthenticationProvider`**, care realizează diferite tipuri de autentificare, până când găsește tipul de autentificare căutat [14], [15].

Există mai multe mecanisme de autentificare, cele mai populare fiind:

- autentificarea cu nume și parolă
- OAuth 2.0 Login
- SAML 2.0 Login
- Central Authentication Server (CAS)
- Remember me

Cel mai des întâlnit mecanism de autentificare este cel care folosește credențialele unui client, parolă și nume de utilizator, pentru a-i verifica identitatea. Pentru acest tip de autentificare există câteva metode prin care poate fi utilizat:

- Form Authentication
- Basic Authentication
- Digest Authentication

Majoritatea aplicațiilor folosesc Form Authentication, sau mai simplu spus, autentificarea făcută cu ajutorul unui formular HTML în care clientul își poate introduce numele de utilizator și parola. Flow-ul procesului de autentificare prin această metodă este următorul:

1. Clientul își introduce credențialele și le trimite, acest lucru concretizându-se într-o cerere care ajunge la server
2. Este ales filtrul corect care procesează cererea venită. Având în vedere că cererea trimisă este de tipul POST, conținând parola și numele utilizatorului, filtrul ales de către Spring Security este **`UsernamePasswordAuthenticationFilter`**.
3. Mai apoi, acest filtru este trimis mai departe către `AuthenticationManager`, care, prin implementarea sa, iterează prin lista de `AuthenticationProvider` și încearcă să facă autentificarea pe baza obiectului de tip `Authentication` primit

4. Dacă autentificarea nu s-a făcut cu succes, atunci **SecurityContextHolder** este eliberat și este invocat **AuthenticationFailureHandler**
5. Dacă autentificarea s-a făcut cu succes, **SessionAuthenticationStrategy** este notificat de acest lucru iar obiectul **Authentication** este setat în **SecurityContextHolder** [16], [17].

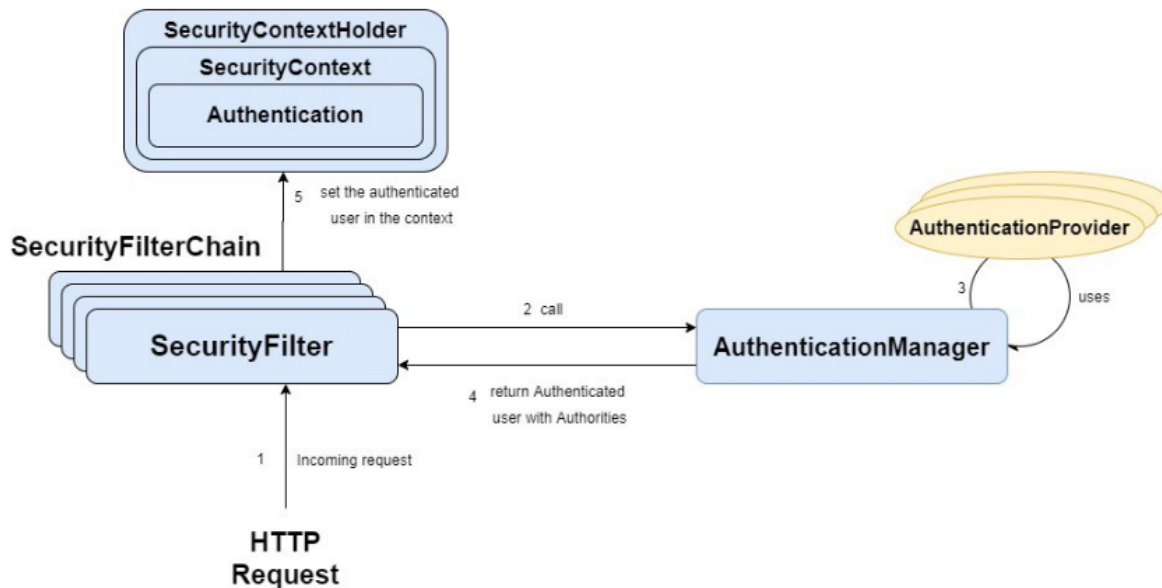

Fig. 1: Flow-ul procesului de autentificare

Detaliile utilizatorilor sunt stocate într-o bază de date. Pentru a putea accesa detaliile acestora este necesară folosirea **UserDetailsService**, o interfață formată dintr-o singură metodă care returnează un obiect de tipul **UserDetails**, obiect ce conține toate informațiile unui client. De asemenea, pentru a putea verifica parola, care este stocată în baza de date sub formă criptată, trebuie creat un **Bean** corespunzător, care nu este altceva decât un obiect instanțiat și gestionat de către container-ul Spring, având ca scop furnizarea unui serviciu în acest caz. Bean-ul **PasswordEncoder** are ca scop stabilirea unui model de criptare a parolilor, de exemplu **BCryptPasswordEncoder**, oferind mai apoi funcționalități de decriptare și verificare a acestor date.

Autorizarea utilizatorilor către anumite resurse poate fi stabilită atât în configurarea web a aplicației adăugând în metoda **antMatchers** rolul pentru care accesul este permis, cât și la nivel de controller al aplicației, adăugând adnotarea **PreAuthorize** cu specificarea rolului corespunzător.

FastAPI este un framework modern și rapid folosit pentru dezvoltarea aplicațiilor web în Python. Principalele facilități oferite de acesta sunt:

- rapiditate, înregistrând performanțe înalte, fiind unul dintre cele mai rapide framework-uri valabile pentru Python
- reducerea erorilor, reducând 40% din erorile induse de către programatori
- robustețe, oferind cod pentru producție, având documentație interactivă

Acesta oferă flexibilitatea de a utiliza diferite servere pentru dezvoltarea aplicațiilor, unul dintre cele mai folosite fiind **Uvicorn** [18].

ReactJS este o librărie JavaScript folosită pentru a crea interfețe utilizator interactive. După cum este și denumirea, “React” reacționează la stările aplicației, făcând update-uri ori de câte ori se schimbă datele. React are o arhitectură bazată pe componente, fiecare administrându-și stările proprii. Acestea sunt compuse mai apoi pentru a construi un UI complex [8].

Componentele sunt segmente de cod independente și în același timp, reutilizabile, reprezentând baza construirii unei aplicații în React. Acestea au același scop ca și funcțiile JavaScript, dar în schimb, returnează elemente HTML. Există două tipuri de componente, iar acestea sunt:

- **componente funcționale**
- **componente de tip clasă**

Componentele funcționale sunt funcții JavaScript care pot avea sau nu parametri, proprietăți și care returnează elemente JSX (HTML și JavaScript). Acestea nu au stare proprie și nici metode care să gestioneze ciclul de viață al acestora, deși aceste lucruri pot fi adăugate folosind funcționalitățile oferite de către React, numite Hook-uri. Scopul principal al componentelor funcționale este acela de a afișa informații.

Componentele de tip clasă sunt mai complexe decât cele funcționale, oferind posibilitatea de a trimite date de la o clasă la alta. Spre deosebire de componentele funcționale, acestea au stare proprie și metode de gestionare a ciclului de viață, cum ar fi **componentDidMount**, **componentDidUpdate** sau **componentWillUnmount**. Există diferențe și din punct de vedere al sintaxei. Componentele de tip clasă trebuie să

extindă React Component și trebuie să aibă o metodă numită **render** pentru a returna elemente JSX [19].

Hook-urile sunt noi funcționalități oferite de librăria React începând cu versiunea 16.8 având scopul de a gestiona starea componentelor funcționale. Acestea nu pot fi utilizate în componentele de tip clasă. Cele mai utilizate astfel de funcții sunt:

1. **Hook-urile de stare** prin care se poate seta sau se poate lua starea unei componente utilizând funcția **useState**.
2. **Hook-urile efect** care permit efectuarea unor acțiuni la randarea componentei, cum ar fi actualizarea DOM-ului, extragerea datelor de la un server sau procesarea lor, setarea anumitor informații. Acestea sunt echivalente cu metodele de gestiune a ciclului de viață al componentelor de tip clasă `componentDidMount`, `componentDidUpdate` și `componentWillUnmount`.
3. **Hook-uri personalizate** care sunt funcții JavaScript având o sintaxă specifică, numele funcției începând cu **use**.
4. **Hook-urile de context** care sunt folosite pentru a returna valoarea curentă unui anumit context. Acestea pot fi trimise într-o ierarhie de tip părinte-copil de componente.
5. **Hook-urile useCallback** folosite pentru a memora starea curentă a unei componente având ca scop ne-randarea componentelor copil atunci când nu este necesar.
6. **Hook-urile useMemo** care returnează valoare memorată a unei componente ajutând în optimizarea performanțelor.
7. **Hook-urile useRef** ce returnează o referință către un obiect prin proprietatea **current**, fiind mutabile. Scopul principal este de a accesa o componentă copil.
8. **Hook-urile useParams** ce returnează un obiect de tip cheie-valoare a parametrilor dinamici pentru URL-urile curente. Componentele copil moștenesc acești parametri de la componentele părinte [20], [21], [22].

De asemenea, mai există și **componente stilizate** care permit utilizarea CSS pentru a stiliza componentele React. Acestea oferă următoarele funcționalități:

- CSS automat prin monitorizarea componentelor randate într-o pagină și injectarea stilului specific acestora și nimic mai mult.
- Înlăturarea conflictelor date de numele claselor deoarece acestea generează nume unice pentru fiecare componentă stilizată, neexistând mai apoi duplicate.
- Stilizare simplă și dinamică, adaptând stilul unei componente bazat pe proprietățile acesteia.

- Mentenanță ușor de întreținut
- Prefixare CSS automată [23].

Utilitatea arborilor de decizie poate fi observată în diferite contexte cum ar fi clasificarea textului, extragerea textului, compararea statistică a datelor, acestea fiind doar câteva exemple. Domeniul aplicabilității acestora este unul vast și variat, fiind o ustensilă foarte bună mai ales în domeniul medical, unde apare nevoia de a diagnostica unele boli, acest lucru având un aport considerabil în evoluția medicinei și tratarea bolilor.

Algoritmii bazați pe arbori de decizie oferă reguli de clasificare ușor de înțeles pentru oameni. În ciuda acestui fapt, există și unele dezavantaje, cel mai mare fiind sortarea atributelor atunci când arborele trebuie să separe un nod. Acest lucru devine costisitor, având ca efect scăderea eficienței atunci când datele folosite sunt de dimensiuni mari.

În 2001, Leo Breiman a prezentat ideea de Random Forest (Păduri aleatoare), dovedindu-se a înregistra performanțe mai bune decât alți algoritmi de clasificare precum Rețelele Neuronale sau Mașini Vectoriale de Sprijin (Support Vector Machine - SVM). Acest algoritm are la bază conceptul de selecție aleatoare de subseturi de date îmbinat cu folosirea de diferiți clasificatori, lucru ce oferă diversitate, dovedindu-se a fi mult mai eficient.

Random Forest este format dintr-o familie de vectori identic distribuiți aleator. Fiecare arbore este format din subseturi aleatorii de date sau caracteristici, selectate din întregul set de date. Acest concept poartă denumirea de Bagging și are ca efect îmbunătățirea predicțiilor, rezultând eficiențe ridicate.

Avantajele acestei abordări sunt:

- depășirea problemei de **supraadaptare** în procesul de antrenare a rețelei
- oferă o modalitate eficientă de gestiune a datelor inconsistente
- oferă o acuratețe mai mare decât arborii de decizie simpli
- în fiecare arbore, subsetul de caracteristici este selectat aleatoriu la formarea nodului [24].

Arborii de decizie din Random Forest sunt formați din subseturi aleatorii de date din întregul set de date, având trei componente: nodurile de decizie, nodurile frunză sau terminale și nodul rădăcină. Algoritmul arborilor de decizie împarte setul de date în ramuri care la rândul lor sunt separate în alte ramuri, continuând în această manieră până se ajunge la nodul frunză care nu mai poate fi împărțit. Nodurile din arborii de decizie reprezintă atributele sau caracteristicile folosite pentru a prezice rezultatul [25].

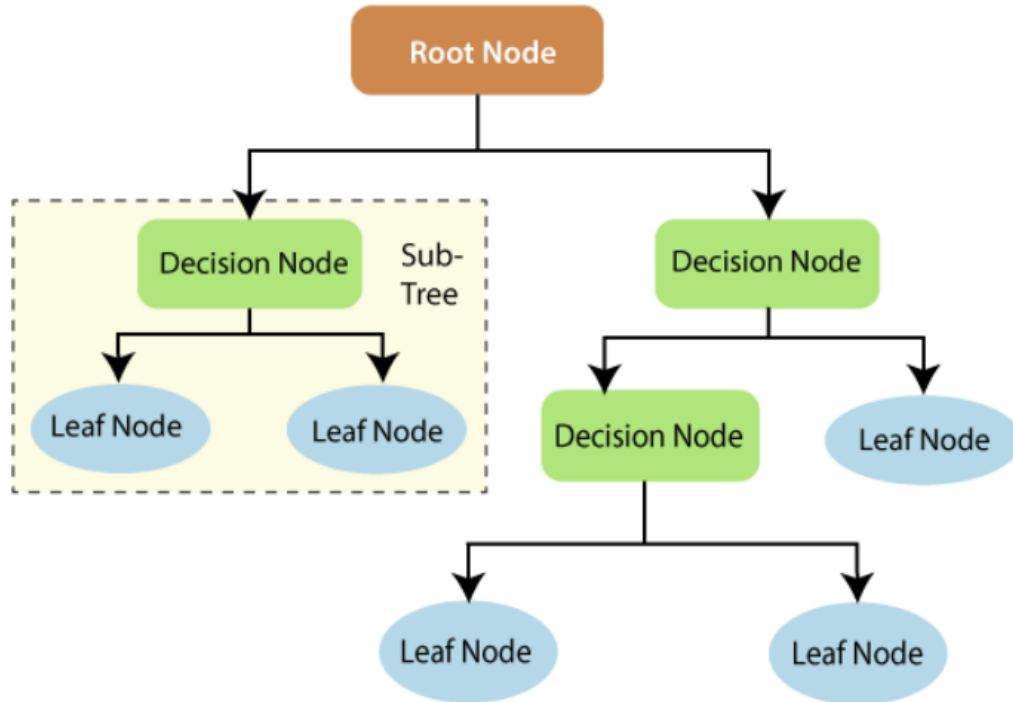

Fig. 2: Formarea arborilor de decizie

Pe baza unor metrice de calculare se poate măsura gradul de incertitudine în alegerea subseturilor de date, acest lucru putând fi redus. Cele mai cunoscute două metrice sunt:

- entropia
- indexul Gini

Entropia poate fi definită ca ordinul de dezordine, indicând ca și selecție optimă caracteristica cu valoarea cea mai mică. Aceasta se calculează ca o sumă de produse folosind probabilitatea elementelor de a aparține unei clase, formula matematică fiind: [26].

$$E(S) = \sum_{i=1}^c -p_i \log_2 p_i$$

Fig.3: Formula de calcul a entropiei

Indexul Gini reprezintă impuritatea, măsurând frecvența la care elementele alese în mod aleatoriu sunt etichetate greșit. Valoarea minimă a indexului Gini este 0, acesta fiind cel mai favorabil caz, atunci când toate elementele alese fac parte din clase distincte. Așadar, acest nod nu va mai fi împărțit. Cu cât indexul Gini este mai mic, cu atât va crește acuratețea. Acesta se calculează ca sumă între probabilitățile elementelor de a aparține unei clase, având formula matematică egală cu: [27].

$$GiniIndex = 1 - \sum_j p_j^2$$

Fig.4: Formula de calcul a indexului Gini

MySQL este o bază de date dezvoltată de către Oracle, fiind o sursă deschisă, accesibilă folosirii de publicul larg. Aceasta este o bază de date relațională, bazată pe limbajul structurat de interogare (Structured Query Language - SQL). Rulează pe platforme virtuale, cum ar fi Linux, UNIX sau Windows, fiind folosită mai ales în aplicații web, bazându-se pe un model client-server. Nucleul acesteia este serverul MySQL care gestionează toate comenzile sau instrucțiunile bazei de date. Este valabil ca un program separat într-o rețea de medii de lucru de tipul client-server online și de asemenea ca o librărie care poate fi adăugată separat în aplicații.

Avantajele acestei baze de date sunt:

- permite stocarea și accesarea datelor aflate în mai multe motoare de stocare precum InnoDB, CSV și NDB
- replicarea și partiționarea tabelor, oferind performanță și durabilitate
- suport pentru o gamă variată de date precum float, double, char, varchar, binary, varbinary, text, blob, date, time, datetime, timestamp, year, set, enum
- oferă securitate ridicată
- oferă suport pentru diferite protocoale de comunicație, cum ar fi TCP/IP pe diferite platforme [28].

MongoDB este o bază de date non-relațională folosită pentru a stoca volume mari de date. Structura acesteia este formată din colecții care conțin seturi de documente, ce sunt perechi de tip cheie-valoare. Oferă o flexibilitate mai mare spre deosebire de bazele de date relaționale, avantajele acesteia fiind:

- documentele pot varia în ceea ce privește numărul de proprietăți, mărime și **conținut**
- documentele nu trebuie să aibă o schemă predefinită, existând posibilitatea de a adăuga proprietăți pe parcurs
- scalabilitate
- modelul de date pus la dispoziție oferă posibilitatea de a crea ierarhii de relații pentru stocarea datelor complexe într-o manieră mai ușoară
- crearea indecșilor pentru îmbunătățirea performanțelor căutărilor, fiecare proprietate putând fi indexată
- load balancing, concept ce se referă la împărțirea datelor către mai multe instanțe de MongoDB care pot rula pe diferite servere, aducând îmbunătățiri la nivel de sistem și totodată gestionând erorile hardware [29].

Proiecte similare

În urma căutării făcute, s-au găsit site-uri medicale care oferă o parte din funcționalitățile existente în acest proiect, cum ar fi: citirea rezultatelor după verificarea acestora de către un medic (funcționalitate oferită de Arcadia). În schimb, nu s-a găsit în nicio astfel de platformă funcționalitatea de ghidare a pacientului către o ramură medicală în urma introducerii simptomelor [9], [10], [11], [12].

2. Proiectarea aplicației

Arhitectura aplicației

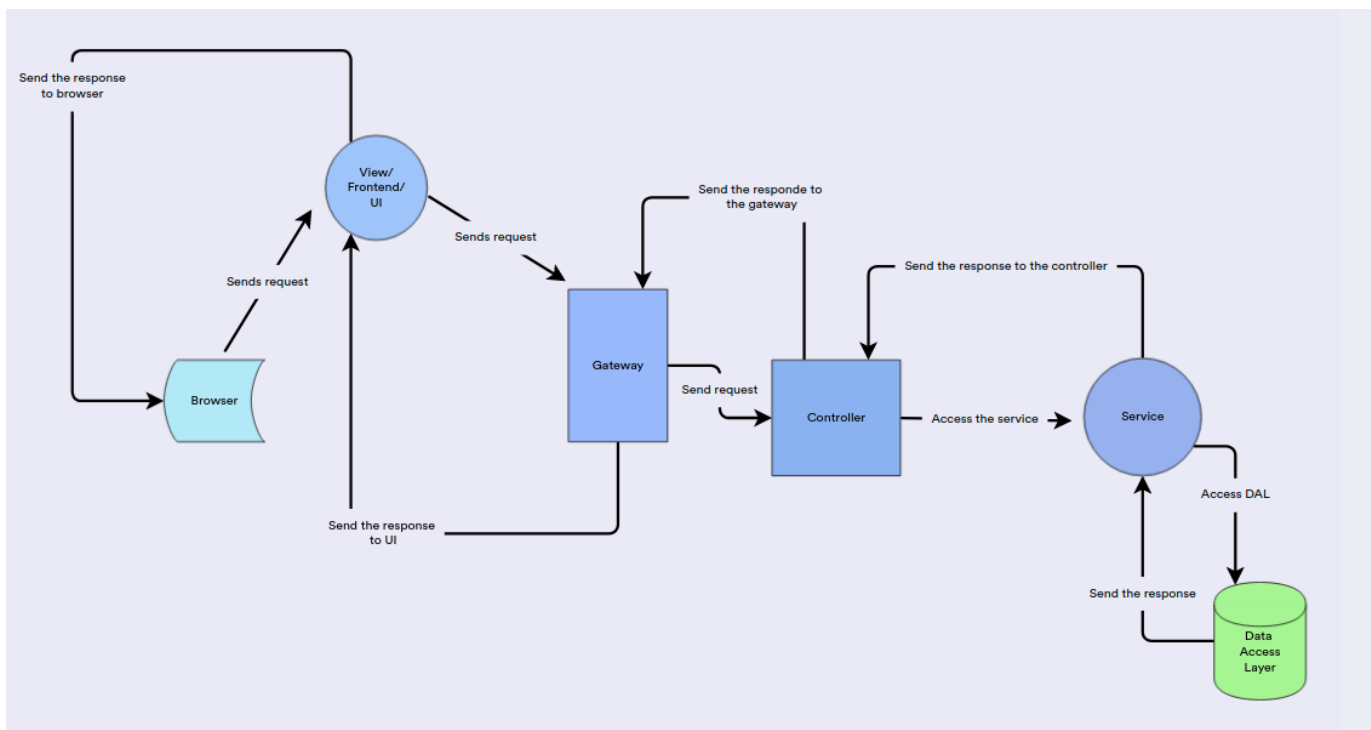

Fig 1: Arhitectura generală a aplicației

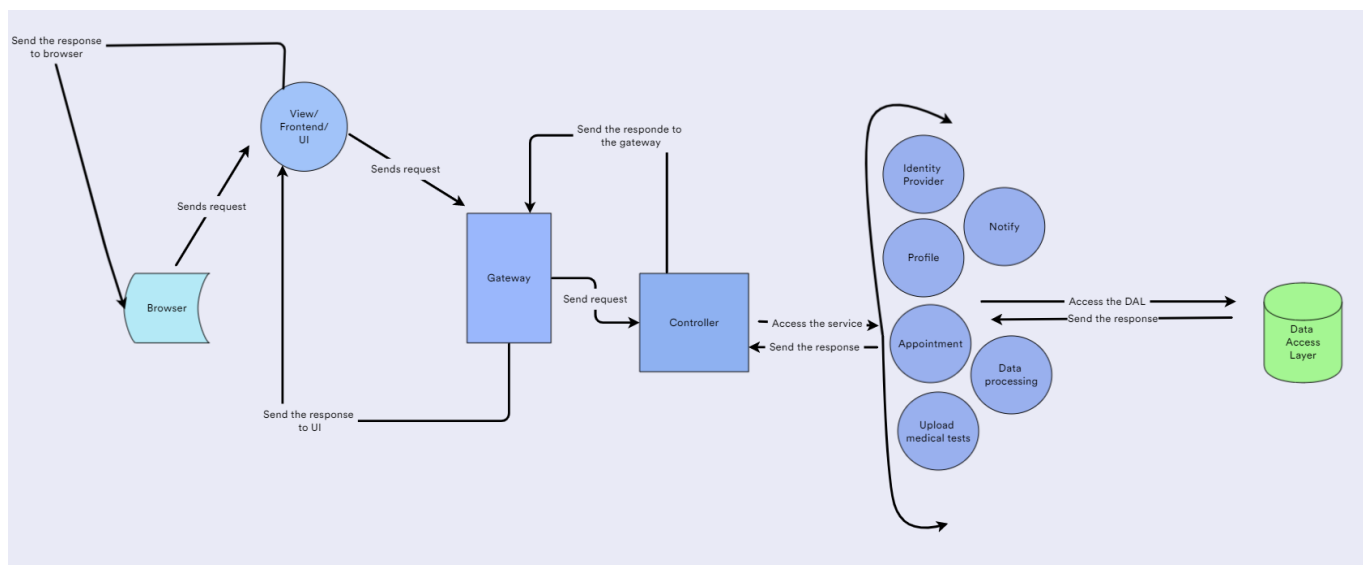

Fig 2: Arhitectura aplicației cuprinzând serviciile exacte

Ca bază de date se va utiliza MySQL. Tabelele folosite sunt:

Table: **doctori**

Columns:

cuim	varchar(15) PK
nume	varchar(15)
prenume	varchar(15)
specializare	varchar(25)
sediu	varchar(25)
sala	varchar(10)

În tabela “doctori” sunt stocate informațiile despre profilul doctorilor, cuprinzând datele de mai sus. Pentru a identifica în mod unic un doctor se folosește ca și cheie primară câmpul **cuim** ce reprezintă codul unic de identificare al medicilor.

Table: **boli**

Columns:

id_boala	int AI PK
nume_boala	varchar(100)

Tabela “boli” cuprinde totalitatea bolilor din baza de date.

Table: boli_simptome

Columns:

<u>id_boli_simptome</u>	int AI PK
id_boala	int
id_simptom	int

Tabela “boli-simptome” este folosită pentru a face legătura între simptomele corespunzătoare unei anumite boli și boala respectivă.

Table: simptome

Columns:

<u>id_simptom</u>	int AI PK
nume_simptom	varchar(45)

Tabela “simptome” cuprinde totalitatea simptomelor din baza de date.

Table: pacienti

Columns:

<u>id</u>	int AI PK
nume	varchar(45)
prenume	varchar(45)
<u>cnp</u>	varchar(13)
data_nastere	date
varsta	int
grupa_sange	varchar(5)
greutate	int
nr_telefon	varchar(10)
simptome	varchar(255)
specificatii	varchar(255)
inaltime	int

Tabela “pacienți” cuprinde informațiile referitoare la profilul pacienților. Pentru a identifica în mod unic pacienții, aceștia au ca și cheie primară un integer autoincremented.

Table: **users_pacienti**

Columns:

id	int AI PK
id_pacient	int
id_username	varchar(25)

Tabela “users-pacienți” este o tabelă de legătură dintre tabela “pacienți” și “users”, legând profilul unui pacient de contul asignat acestuia.

Table: **users**

Columns:

<u>username</u>	varchar(25) PK
email	varchar(255)
enabled	bit(1)
first_name	varchar(255)
last_name	varchar(255)
locked	bit(1)
password	varchar(255)
role	varchar(255)

Tabela “users” conține informațiile referitoare la conturile tuturor utilizatorilor. Cheia primară a acestei tabele este chiar username-ul utilizatorului deoarece acesta este unic.

Table: **users_doctori**

Columns:

id	int AI PK
id_cuim	varchar(15)
id_username	varchar(25)

Tabela “users-doctori” este o tabelă de legătură dintre tabela “doctori” și “users”, legând profilul unui doctor de contul asignat acestuia.

Table: **specializari**

Columns:

id_specializare	int AI PK
nume	varchar(45)

Tabela “specializări” cuprinde totalitatea specializărilor existente în baza de date.

Comunicarea serviciilor:

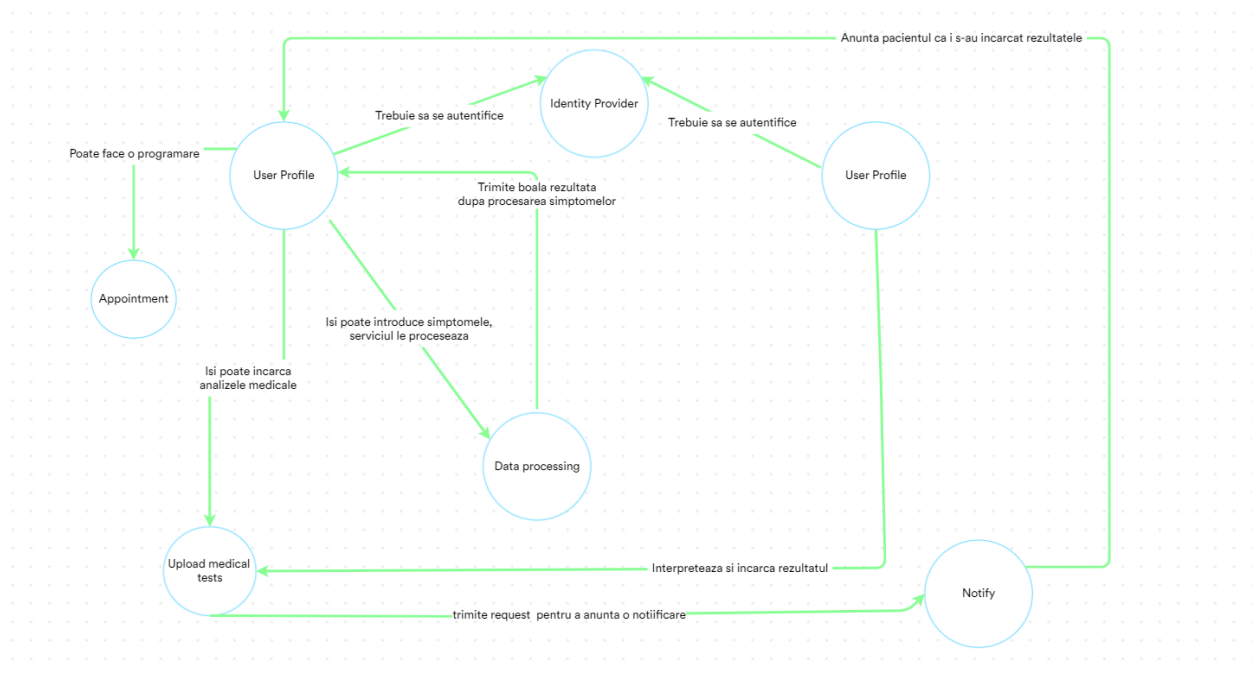

Fig 3: Diagrama de flow a serviciilor

Identity Provider este serviciul care are ca scop crearea conturilor utilizatorilor aplicației. Acesta conține toată logica securității aplicației: configurarea web, filtrele de autentificare și autorizare, crearea de JWT-uri, decodificarea acestora și transmiterea răspunsurilor corespunzătoare. Este primul serviciu cu care utilizatorul interacționează, fie logându-se, fie creându-și un cont. Implementarea acestuia a fost făcută în Java folosind Spring-Boot, iar securitatea a fost făcută folosind Spring Security.

User Profile este serviciul care are ca scop crearea unui profil atât pentru doctor, cât și pentru pacienți. De asemenea în acest serviciu se află logica pentru operațiile pe care userii le pot face, cum ar fi: adăugarea în baza de date de către doctor sau admin

de noi boli, simptome sau specializări. Pentru a menține securitatea aplicației, acest serviciu comunică cu **Identity Provider**, verificările fiind făcute asupra rolului pe care utilizatorul îl are, pentru acest lucru făcându-se requesturi pentru a decodifica JWT-ul. Implementarea acestui serviciu s-a făcut folosind Java.

Data Processing este serviciul care are ca scop procesarea simptomelor introduse de către orice utilizator, este un serviciu ce poate fi accesat de oricine, nu este condiționat de a avea cont. Pentru prelucrarea datelor a fost folosit algoritmul de Machine Learning Random Forest bazat pe indicele Gini minim. Motivul pentru care a fost ales acest algoritm este acuratețea ridicată în raport cu alți algoritmi, cum ar fi Rețelele Neuronale sau Rețele Bayesiene. Implementarea acestui serviciu a fost făcută în Python, utilizând framework-ul FastAPI.

Urmează implementarea următoarelor servicii: **Notification**, **Upload medical data** și **Appointment**. Notification va fi serviciul care va trimite notificări doctorului atunci când pacientul încarcă date medicale pe care acesta trebuie să le vadă, respectiv notificări pacientului atunci când doctorul publică un răspuns. Upload medical data va fi serviciul utilizat pentru a încărca date medicale sub format de imagine sau text și stocarea acestora într-o bază de date. Ca bază de date se va folosi MongoDB și platforma Firebase. Appointment va fi serviciul utilizat pentru a putea face o programare. Implementarea tuturor serviciilor va fi făcută în Java, utilizând Spring-Boot.

Dificultăți întâmpinate:

Majoritatea dificultăților întâmpinate pe parcurs au fost legate de securitate. Preponderente au fost problemele legate de CORS policy. Din cauza următoarei linii de cod din configurarea web, majoritatea requesturilor au fost blocate, având ca rezultat eroarea “403- forbidden”.

```
http.cors().configurationSource(  
    request->newCorsConfiguration()  
    .applyPermitDefaultValues());
```

Soluția a fost comentarea acesteia și dezactivarea corsului în configurarea web.

O altă dificultate întâmpinată a fost oprirea într-un while infinit în cadrul algoritmului Random Forest iar astfel nu era primit niciun rezultat. Acest lucru s-a întâmplat din cauza introducerii unui set de simptome inexistent în datele de antrenare.

Ca și soluție a fost aleasă introducerea unei variabile ce indică numărul maxim de iterații.

Listă specificații funcționale:

- pacientul își poate introduce simptomele pentru a vedea către ce specializare trebuie să se îndrepte
- pacientul poate încărca poze cu analize medicale
- doctorii au acces la datele încărcate de pacienți și le interpretează
- pacienții pot vizualiza interpretarea medicului după ce acesta a publicat rezultatele
- pacienții pot face o programare medicală
- pacienții sunt notificați atunci când s-au încărcat rezultatele
- pacienții/doctorii se pot autentifica

Listă specificații nonfuncționale:

- aplicația este securizată prin folosirea JWT-urilor
- procesarea simptomelor poate dura câteva secunde

Concluzii:

Tema aleasă este una interesantă, abordând o implementare bazată pe servicii combinată cu utilizarea inteligenței artificiale pentru procesarea simptomelor în vederea stabilirii unei ramuri medicale spre care pacientul ar trebui să se îndrepte pentru un consult.

Bibliografie:

Documentație tehnică:

- [1]. <https://docs.oracle.com/javaee/6/firstcup/doc/gkhoy.html>, ultima vizitare martie, 2022
- [2]. <https://www.ibm.com/cloud/learn/java-spring-boot>, ultima vizitare martie, 2022
- [3]. <https://spring.io/projects/spring-boot>, ultima vizitare martie, 2022
- [4]. https://www.youtube.com/watch?v=zvLZLFWrbAA&t=503s&ab_channel=SpringDeveloper, ultima vizitare martie, 2022
- [5]. <https://docs.spring.io/spring-framework/docs/current/reference/html/overview.html>, ultima vizitare martie, 2022
- [6]. <https://medium.com/java-epic/which-web-server-is-used-by-spring-boot-4e024106923f>, ultima vizitare martie, 2022

- [7]. <https://docs.spring.io/spring-boot/docs/2.0.9.RELEASE/reference/html/howto-embedded-web-servers.html>, ultima vizitare aprilie, 2022
- [8]. <https://reactjs.org/>, ultima vizitare martie, 2022
- [12]. <https://spring.io/projects/spring-security>, ultima vizitare iunie, 2022
- [13]. <https://docs.spring.io/spring-security/site/docs/3.0.x/reference/security-filter-chain.html>, ultima vizitare iunie, 2022
- [14]. <https://docs.spring.io/spring-security/site/docs/3.0.x/apidocs/org/springframework/security/core/Authentication.html>, ultima vizitare iunie, 2022
- [15]. <https://docs.spring.io/spring-security/reference/servlet/authentication/architecture.html#servlet-authentication-authentication>, ultima vizitare iunie, 2022
- [16]. <https://medium.com/@haytambenayed/how-does-spring-security-work-internally-525d359d7af>, ultima vizitare iunie, 2022
- [17]. <https://docs.spring.io/spring-security/reference/servlet/authentication/passwords/form.html>, ultima vizitare iunie, 2022
- [18]. <https://fastapi.tiangolo.com/>, ultima vizitare iunie, 2022
- [19]. <https://levelup.gitconnected.com/types-of-react-components-a38ce18e35ab>, ultima vizitare iunie, 2022
- [20]. <https://reactrouter.com/docs/en/v6/hooks/use-params>, ultima vizitare iunie, 2022
- [21]. <https://www.freecodecamp.org/news/react-hooks-fundamentals/>, ultima vizitare iunie, 2022
- [22]. <https://www.javatpoint.com/react-hooks>, ultima vizitare iunie, 2022
- [23]. <https://styled-components.com/docs/basics>, ultima vizitare iunie, 2022
- [24]. https://www.researchgate.net/publication/259235118_Random_Forests_and_Decision_Trees, ultima vizitare iunie, 2022
- [25]. <https://www.section.io/engineering-education/introduction-to-random-forest-in-machine-learning/>, ultima vizitare iunie, 2022
- [26]. <https://towardsdatascience.com/entropy-how-decision-trees-make-decisions-2946b9c18c8>, ultima vizitare iunie, 2022
- [27]. <https://quantdare.com/decision-trees-gini-vs-entropy/>, ultima vizitare iunie, 2022
- [28]. <https://www.techtarget.com/searchoracle/definition/MySQL>, ultima vizitare iunie, 2022
- [29]. <https://www.guru99.com/what-is-mongodb.html>, ultima vizitare iunie, 2022

Căutări făcute pe tema licenței:

- [9]. <https://www.reginamaria.ro/clinici/campus-medical-iasi>, ultima vizitare aprilie, 2022
- [10]. <https://www.medlife.ro/>, ultima vizitare martie, 2022
- [11]. <https://www.arcadiamedical.ro>, ultima vizitare aprilie, 2022
- [12]. <https://www.zenmedical.ro>, ultima vizitare martie, 2022